

[Hagen Hagensen.]

behandling af lovforslaget gjorde om vort partis almindelige og principielle stilling til begrebet formueskat.

Vi finder, at det er en skat, der bør afvikles, og ud fra den betragtning må vi også kunne være medforslagsstillere til ændringsforslag nr. 3, som fremskridtspartiet oprindeligt har stillet. Hvor ofte vi vil være enige med dette parti, ved jeg ikke, men hver gang det kommer med noget, der sagligt er i orden, vil vi være det, og det må man sige dette er, om end det skal tilføjes, at dette ændringsforslag vel nok er en del af noget fra en større sammenhæng. Men når det føres frem, vil det også være naturligt, at man markerer sin stilling til formuebeskatningen, og det gør vi ved at sige, at vi finder det naturligt, at man vil dele formuen til beskatning hos samlevende ægtefæller.

Så kan det ikke nytte noget, at man fra anden side kommer og siger: det vil vi også, men bare senere. Det er naturligt at gøre det nu, og det er helt ved siden af, når hr. Jens Foged siger, at det vil medføre kaos. Det er en enkel og ligetil regel, som oven i købet ikke engang kræver nogen ændring i de blanketter, der er udsendt, og som skal danne grundlag for ansættelsen af formuen. Det vil være enkelt og ligetil at dele beløbet over med 2, det kan alle gøre, ikke mindst de, der er vant til at have med tal at gøre i ligningsarbejdet, så af den grund skal man ikke holde sig tilbage. Jeg synes egentlig også, at man skylder de sambeskattede ægtefæller at sørge for, der efterhånden bliver en ligestilling af dem med andre personer; derfor bør man stemme for dette ændringsforslag.

Vi ser hen til, at andre partier, der senere får ordet, og som har overvejelser, ved vi, ikke mindst kristeligt folkeparti, må give deres støtte. Det er det helt naturlige ægteskabsfremmende, og det er det familiepoltisk rigtige, at der bliver en deling også på dette felt. Det vil fremme ægteskabet, der jo er grundlaget for familien, og det synes vi er naturligt at gøre.

Se, nu havde det nok været nemmere at tale om ændringsforslag nr. 2; om der havde været vilje og vej til at følge os med hensyn til ændringsforslag 3, var det muligt, man kunne have forligt det hele. Men det følger af de bemærkninger, jeg allerede har gjort

om det principielle i formuebeskatningen, at vi ikke kan være enige i ændringsforslag nr. 2 om, at der skal være en højere promillebeskatning for formuer over 3 mill. kr.

Jeg skal i den forbindelse blot over for hr. Grünbaums bemærkninger om at skøffe balance i vort skattesystem sige dette, når han siger, at indkomstskatten er kommet for højt op: ja, det gælder da så sandelig beskatningen som helhed, og da formueskatten vel i de alt overvejende tilfælde tages af indkomsten, vil det jo også smitte af på indkomsten, der altså får en for hård byrde, og allerede af den grund bør man ikke sørge for, at der kommer højere formueskat, tværtimod. Det er da også direkte vendt imod den opsparing, som der er tale om man ellers vil fremme, selv om jeg erkender, det er store tal; vi skulle dog gerne se at fremme opsparingen til gavn for alle.

Med disse bemærkninger kan jeg altså sige, mit parti ikke vil stemme for ændringsforslag nr. 1 og 2, men for nr. 3, hvor vi forventer at få tilslutning fra andre partier til denne logiske følge, at man sørger for, at alle personer sidestilles i henseende til beskatning.

Børge Johansen (CD):

Mit parti kan tiltræde regeringens lovforslag med undtagelse af § 1, nr. 6, hvortil vi sammen med socialdemokratiet og SF har stillet ændringsforslag, det er det, der har nr. 2 i betænkningen.

Til lovforslagets § 1, nr. 2, har fremskridtspartiet stillet et ændringsforslag gående ud på, at indkomstskatteprocenten af dødsboer skal forblive på 35. Dette ændringsforslag kan vi ikke tiltræde, og vi tiltræder heller ikke bemærkningen om, at den foreslåede forhøjelse til 40 pct., altså en forhøjelse på 14 pct., er urimelig og uantagelig. Vi synes, den foreslåede forhøjelse må ses på baggrund af eller i hvert fald jævnføres med, at bofradraget jo samtidig forhøjes fra 25.000 kr. til 35.000 kr. — det er en forhøjelse på 44 pct. — og at den skattefri beløbsgrænse forhøjes ca. 33 pct. Det kan godt være, at likviditeten ved dødsboer somme tider kan være lidt anstrengt, men det vil der nok som regel være råd for.

Ændringsforslag nr. 3 kan vi heller ikke tiltræde, men som det er nævnt i betænkningen, er vi sympatisk indstillet over for